

sam zaznamoval, in se tako tatinstva prepričali. Božja roka je hudodelnika zadela ravno v pregrehi!

Iz Ljubljane. Gosp. Zalar, posestnik dobro znane gostivnice „pri slonu“, ki bo staro poslopje letos prezidal v novo zalo hišo, si vseskozi prizadeva tudi svoje toplice prijetniše narediti; ni davnej kar je va-nje napeljal izpod Turna po posebnem vodotoku bistro studenčnico, v kateri se je res pravo veselje kopati, in je že tako nizko ceno v parni kopli kakor tudi v kadéh še znižal za tiste, ki se naročé na več kopev. Vsaki dan, pozimi in poleti, so odperte, da bolnim, kateri potrebujejo zlasti zdravilnih parnih ali rusovskih kopel, ni treba jenjati enkrat začetega kopanja. Verh vsega tega pa je še posebne hvale vredno, da iz teh toplíc se dobiva vsako uro čista topla voda za kopanje na dom, vedro po 5 kraje. — Včeraj so nesli gosp. dvorni svetovavec grof Hohenwarth, gosp. Anton Samasa, gosp. Anton Galle in gosp. Mihael Smole v 12. listu omenjeni kozarec gosp. Ettenreich-u na Dunaj.

Novičar iz raznih krajev.

Novi minister kupčijstva vitez Toggenburg je 24. t. m. nastopil svojo službo. Zanimivo je zvediti, da ta minister in minister unanjih oprav grof Buol-Schauenstein sta si rojaka: oba gospoda sta Švajcarja iz Graubündenskega kantona. — Porod presv. cesarice se pričakuje perve dni mesca sušca; če bo dete cesarevič, se bo nek kerstilo Rudolf Franc Jožef, če pa cesaričnja, pa Zefija Doroteja Elizabeta. — V tistih deželah našega cesarstva, kjer je opravilo zemljišne odveze (Grundentastung) že dokončano, se bojo začele v dveh letih po dokončani odvezi dolžne pisma ali obligacije nazaj plačevati. Po ministerskem ukazu se bo v ta namen napravil poseben razdolživen zaklad gotovega dnarja. Naj poprej se bojo izplačale obligacije po polni imenavni ceni tistim, ki so se za nazaj plačanje 6 mescov naprej oglasili; nenapovedane obligacije se bojo srečkale (lozale). Lastnikom teh obligacij se bo 5 od sto čez imenovano vrednost za darilo plačalo zato, ker se bojo obligacije še le 6 mescov po srečkanji nazaj plačale. — Letošnji sneg je drag, — samo na Dunaji je mestna gosposka že čez 35.000 fl. potrosila za-nj, da so ga iz mesta in predmestij izvozili; vožnina za en voz se plačuje po 18—20 kr., delavci po 24 kr. — Požar na kraljevem gradu v Pragi je popolnoma pogasjen; se še nič gotovega ne vé, kako se je ogenj začel. — Pri društvu sv. Severina se je oglasilo dostojno število romarjev, ki se hočejo podati na božjo pot v Jeruzalem. 9. sušca ob 4. popoldne bojo odrinili iz Tersta; kdor se če še pridruži, se zamore do 3. sušca še oglasiti. — Gosp. provikar dr. Knobleher je en del svojega potopisa v deželo Barizamorcev unidan na Dunaj poslal odboru. Ko so 2. aprila l. l. prijadrali na ladii „zgodnja danica“, v pokrajine teh zamorcev, je privrela obila množica ljudi k njim in tudi ondašnji princ Moga, ki je misionarje že iz Egipta poznal in jih prijazno sprejel. — Iz Krima je prinesel telegraf dunajskemu časniku „Presse“ novico, da 18. t. m. je rusovska armada z 40.000 vojaki pod poveljstvom Liprandi-a napadla Turke v Eupatorii; turška armada pod poveljstvom Omer-paša je po 4 ure dolgi bitvi Ruse nazaj zapodila; Rusov je padlo 500, Turkov 150, med temi Soliman-paša iz Egipta, 350 pa je ranjenih. Ker te prigodbe, same po sebi že malo verjetne, dosihmal še niso omenile nobene druge novice, moramo čakati poterjenja še od drugih strani. Gotovo pa je iz vsih dopisov, da so strune na obéh stranéh v Krimu zlo napete, in da se vsaki dan pričakuje velika bitev. — Kakor pa so sedaj oči vsega sveta obrnjene v Krim, ravno s tako radovednostjo se gleda v London, kjer je ministerstvo v veliki zmešnjavi. Komaj je Palmerston spravil za silo novo ministerstvo skupaj, so trije naj imenitniši možje iz stranke Pelitov ga

zapustili: Graham, Herbert, Gladston, —zakaj? se ne vé; nekteri mislijo, da zato, ker državni zbor ni odjenjal od Roebukovega predloga: da se ima ravnanje ministrov o vojskinih zadevah oistro preiskati in pozvediti: kdo je kriv tistih nesreč, ki so zadéle angleško armado v Krimu? Ker so imenovani možje tudi poprej ministri bili, sumijo nekteri, da se z odstopom hočejo odtegniti preiskavi. Tudi Palmerston se je dolgo upiral zoper to preiskavo; zadnjič se je pa nenadoma udal, pa ravno ta nagla prememba mu je hude besede naključila v državnem zboru. Kaj bo iz vseh teh homatij, in kaj bo Palmerston dalje počel v ti zadregi, nihče ne vé. Lord Russel, poslan na Dunaj, je že bil v Parizu, kar ga je telegraf nazaj v London poklical; morebiti bo spet minister. Če ne bo edinstva v ministerstvu, se utegnejo izcimiti mnogotere druge razveze tega, kar je sedaj še zvezanega. — Še zmiraj ugibujejo Francozi: ali bo šel cesar Napoleon na vojsko ali ne? Vsaki dan so devetih misel, ker nobeden nič gotovega ne vé.

Vprašanje in prošnja.

Častiti gospod Blaž Likar, iskreni Slovenec, ki je bil 5. aprila 1846 na Svibnem v Gospodu zaspal, je služil od leta 1837 do leta 1839 za kaplana v Sorici. Čast. g. Janez Mulej, zdaj moj, takrat pa njegov fajmošter, ga močno hvalijo, kako pobožen, goreč in pa praktičen duhoven pastir da je bil. Po navadi je vstajal zjutraj ob štirih. Po opravljenih molitvah je nek večjidel spisaval pridige in druge stvari, tako da je že tukaj v Sorici imel lepo skladovnico mnogoterih spisov. Ker ni misliti, da bi bil pozneje pisarijo na kljuko obesel, se je berž ko ne število njegovih spisov na Svibnem le še bolj pomnožilo. Bog vé, kam so prišli ti spisi po njegovi, za cerkev in slovenšino zelo prezgodni smerti? Ali vé kdo kaj od njih? Morebiti bi nam čast. gosp. Edvard Polak, takrat njegov fajmošter na Svibnem, vedili kaj povedati. Prosimo torej v imenu občne koristi, ako kdo kaj od tega vé, naj nam pové. Ker se vredništvo „zgodnje Danice“ napravlja zbirko cerkvenih govorov v več zaporednih zvezkih na svitlo spraviti, kar, kolikor je nam znano, duhovni in neduhovni zelo želé, bi pač prav dobro in potrebno bilo, ako literarna zapuščina rajnega gospoda Blaža Likerja še pokončana ni, da bi se tudi njegovi govori s tem na dan spravili, zato, da bi mož, ki je, po človeški govoriti, za nas prezgodej umerl, saj v svojih spisih živel.

Prosimo torej še enkrat: *Ako vé kdo kaj od njegove literarne zapuščine, naj nam po „Novicah“ ali pa po „Danici“ blagovoljno naznani!*

Andrej Likar.

Sova in orel.

Serbska narodna.

Sedi sova na debelem štoru,
Nad njo orel na visokem boru.
Sova orlu tiho govorila:
„Strani orel! ne zijaj mi doli,
Dan današnji hudi so jeziki,
Koj bi djali: sova ljubi orla.“
Ali ji reče orel, siva tica:
„Tiho sova, tiho bučoglavka!
Za te niso taki korenjaki“.

Stan kursa na Dunaji 26. februarija 1855.

Obligacije	5 %	81 ¹ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 ¹ / ₄ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ %	70 ⁷ / ₈ „	Windišgrac. „	20 „ 29 „
dolga	4 %	62 ¹ / ₄ „	Waldstein. „	20 „ 28 ³ / ₈ „
	3 %	49 ¹ / ₄ „	Keglevičeve „	10 „ 11 ³ / ₈ „
	2 ¹ / ₂ %	40 ¹ / ₂ „	Cesarski cekini.	6 fl. —
Oblig. 5% od leta 1851	B 95	„	Napoleondor (20 frankov)	10 fl. 3
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	73	„	Suverendor	17 fl. 28
Zajem od leta 1834	219	„	Ruski imperial	10 fl. 19
„ „ 1839	118 ³ / ₄ „	„	Pruski Fridrihsdor	10 fl. 50
„ z loterijo od leta 1854		106 ³ / ₄ „	Angležki suverendor	12 fl. 36
„ „		84 ⁷ / ₈ „	Nadavk (agio) srebra:	
„ „			na 100 fl.	28 ¹ / ₄ fl.

Loterijske srečke:

V Terstu 24. februarija 1855: 10. 7. 11 84. 70.

Prihodnje srečkanje v Terstu bo 7. marca 1855.

Današnjemu listu je priložena 25. pola Vertovcove „občne povestnice“.